

[Holger Eriksen.]

skete efter lovens vedtagelse. Det har givet anledning til, at man taler om, at man inddrog de $\frac{3}{4}$ af grundværdistigningen.

Det samme udtryk er anvendt i bemærkningerne til lovforslaget, og vi har også i dag hørt det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen fremsætte den samme påstand. Ikke desto mindre er dette kun rigtigt under forudsætning af, at markedsrenten er 4 pct. Den var måske ikke så langt derfra, dengang loven blev vedtaget, men med den senere voldsomme stigning i realrenten blev de $\frac{3}{4}$ jo efterhånden til halvdelen og senere til $\frac{3}{7}$.

På samme måde ligger det, når man i lovforslaget med gennemførelsen af en 4 pct.s afgift taler om fuld inddragning af stigningen. Rentehøjden i dag ligger i hvert fald betydeligt over 6 pct.; de 4 pct. er derfor udtryk for en inddragning af mindre end $\frac{2}{3}$ af stigningen og altså ikke engang så meget som de $\frac{3}{4}$, man sigtede på i den lov, der er gældende i øjeblikket. Noget andet er så, at man vel må håbe, at renten på et eller andet tidspunkt daler, hvilket vil betyde, at man automatisk kommer det, der bør være målet, nærmere.

Hvad der yderligere har svækket lovens værdi, er de to tillæg, fejlvurderingstillægget og konjunkturtillægget. Jeg ved faktisk ikke, hvorfor man har kaldt det første for et fejlvurderingstillæg, thi vel er vi klar over, at der kan finde fejlvurderinger sted, men det, man kan udlæse af sammenligninger mellem grundpriser opnået ved handel og vurderingspriserne, er, at grundværdierne normalt er vurderet for lavt. Dertil kommer jo, at hvis en eller anden skulle have været ude for at få sine grundværdier vurderet for højt, vil han øjeblikkelig klage og få vurderingen omstødt. Fejlvurderingstillægget har derfor aldrig haft noget med fejlvurdering at gøre, men udelukkende været et middel til at modificere lovens i forvejen ikke særlig kraftige virkninger, og det kan derfor kun være glædeligt, at dette tillæg ophæves.

I forbindelse dermed finder jeg anledning til at nævne det ærede medlem hr. Thestrups påstand om, at vurderingerne var så usikre og så uensartede, at man ikke kunne bygge nogen lovgivning derpå. Nu er det

ikke min tro eller min opfattelse, at vurderingerne efterhånden er blevet dårligere; tværtimod må jeg gå ud fra, at de bliver bedre og bedre, jo længere tiden skrider frem. Man har jo dog ikke været bange for at opbygge en lovgivning — ikke bare med hensyn til grundværdistigning, men også med hensyn til anden afgift — på grundlag af disse vurderinger. Jeg tror, det ville være meget forkert uden videre at reducere vurderingerne til noget tilfældigt, selv om jeg naturligvis indrømmer, at det er meget uheldigt, hvis de kan være forskellige fra vurderingskreds til vurderingskreds — men altså under alle omstændigheder under den faktiske værdi. Det må man imidlertid kunne komme uden om ved efterhånden at lære vurderingsmændene, at det er den rigtige vurdering, man skal have frem.

Der har også været et tidspunkt, hvor indtægtsansættelserne var meget usikre, i hvert fald for landkommunernes vedkommende, hvor man ikke brugte selvangivelserne i særlig stor udstrækning. Dette medførte ikke, at vi derfor undlod at have en skatteudskrivning, men det medførte, at man fik oprettet nogle amtsskatteinspektorer, hvorigennem man sørgede for at få ligeligheden frem. Hvis det ærede medlem hr. Thestrup virkelig har den opfattelse, at der hist og her kan være noget galt med vurderingerne, vil jeg henstille til det ærede medlem at sætte ind for, at vi, hvad vurderingen af jorden angår, får noget, der svarer til amtsskatteinspektorerne.

Den tanke har jo været luftet før, men dengang blev den afvist af venstre og de konservative netop med den begrundelse, at man ikke ville risikere, at man fik noget i den retning, og at man altså — det må være underforstået — ikke ville risikere, at man fik en ensartet vurdering. Men det er i hvert fald en vej, man kunne komme frem ad, hvis man virkelig mener, at vurderingerne i dag ikke i enhver henseende er så gode, som de burde være.

Hvad konjunkturtillægget angår, havde det som formål at hindre, at der blev betalt afgift af den konjunkturfremkaldte værdistigning. Jeg har før gjort gældende, at jeg ikke mener, at der er nogen grund til at skelne mellem den samfundsskabte og den